

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 3249/2008/(BEH)KM - Partiellt avvisande av betalningskrav i ett kontraktsärende

Beslut

Ärende 3249/2008/(BEH)KM - Undersökning inledd den 22/12/2008 - Beslut den 22/11/2010

En tysk organisation arrangerade en utställning om 28 europeiska regioner mellan Bordeaux and Kiev och fick finansiering av kommissionen inom ett program för 2004 års utvidgning. År 2005 begärde organisationen en förändring av budgeten eftersom utställningen visades i fler städer än vad som ursprungligen planerats. Budgeten kunde ändras på två sätt: genom formell ändring av den beviljade budgeten eller genom att informera kommissionen skriftligen, förutsatt att omfördelningen mellan budgetposterna inte överskred 10 %.

En tjänsteman från kommissionen godkände de föreslagna ändringarna. Men när klaganden begärde att det utestående beloppet skulle utbetalas beräknade kommissionen detta till 52 035 EUR i stället för begärda 62 556 EUR. Klaganden invände och anmärkte att denna beräkning föreföll att bygga på den gamla budgeten.

Kommissionen förklarade att den endast hade godkänt ändringar upp till 10 % per budgetpost eftersom det inte hade skett någon formell ändring av budgeten. När klaganden erinrade om att den ändrade budgeten hade godkänts av kommissionen 2005 godkände kommissionen denna nya budget och betalade ut ytterligare 4 495 EUR. Kommissionen vägrade dock att godkänna några fler omfördelningar från klaganden eftersom omfördelningarna inte hade meddelats i vederbörlig ordning.

Klaganden vände sig till ombudsmannen och hävdade att kommissionen felaktigt hade sänkt slutbetalningen med 6 396 EUR.

Ombudsmannen konstaterade att de ändringar som godkänts av kommissionen 2005 även inbegrep en omfördelning som överskred 10 % av budgetposten och att kommissionen inte hade krävt en formell ändring. Ombudsmannen konstaterade också att kommissionen hade

godkänt omfördelningar som inte överskred 10 % av budgetposterna även i fall då kommissionen inte hade fått någon anmälan i vederbörlig ordning innan dessa genomfördes. Ombudsmannen förstod inte hur ett krav som kommissionen ansåg sig kunna bortse från när den först beräknade beloppet plötsligt kunde bli av avgörande betydelse när kommissionen beräknade samma belopp en andra gång. Ombudsmannen drog därför slutsatsen att kommissionen underlåtit att ge en rimlig och sammanhängande redogörelse för hur kommissionen hade handlagt klagandens betalningskrav.

Ombudsmannen lämnade därför ett förslag till vänskaplig förlikning där kommissionen ombads att ompröva klagandens betalningskrav. Kommissionen accepterade förslaget och betalade klaganden de utestående 6 025 EUR (och respekterade därmed det maximala belopp för EU:s bidrag som angetts i bidragsavtalet) samt 1 586 EUR i ränta.

Ombudsmannen välkomnade att en vänskaplig förlikning har uppnåtts och avslutade ärendet.

Bakgrunden till klagomålet

1. Den klagande, en tysk sammanslutning, genomförde ett projekt inom ramen för det kommissionsfinansierade PRINCE-programmet, ett informationsprogram som syftar till att öka allmänhetens medvetenhet om Europeiska unionens viktigaste politiska prioriteringar, såsom euron eller utvidgningen. Den centrala delen av projektet var en mobil utställning med titeln "Via Regia – vad vi är, vi är genom andra också". Det belyste historien och den nuvarande statusen för 28 europeiska regioner längs den "kungliga vägen" från Bordeaux till Kiev. Enligt villkoren i bidragsavtalet gick kommissionen med på att bidra med 71,61 % av kostnaderna på högst 291 183,06 EUR, dvs. högst 208 520,27 EUR [1].

2. Bidragsavtalet (nedan kallat avtalet) mellan den klagande och kommissionen innehöll två bestämmelser som kunde ligga till grund för ändringar av villkoren för gemenskapens bidrag:

i) I artikel II.13 i de allmänna villkor som bifogas avtalet föreskrivs att ändringar av villkoren för gemenskapens bidrag kräver en skriftlig ändring av avtalet som ska undertecknas av parterna.

II) I artikel I.3.4 i de särskilda villkoren föreskrivs att som ett undantag från artikel II.13 får omfördelningar på upp till 10 % per budgetpost göras från en budgetpost till en annan, förutsatt att kommissionen underrättas om detta i förväg.

3. I artikel II.13 i de allmänna villkoren föreskrivs att en begäran om ändring ska lämnas in till kommissionen minst en månad före projektets slut. Vidare anges att inga ändringar är tillåtna som skulle äventyra gemenskapens beslut att bevilja finansiering för det berörda projektet eller som inte skulle vara förenliga med skyldigheten att behandla de sökande lika. I artikel I.3.4 föreskrivs att de relevanta omfördelningarna inte får leda till att det totala kostnadsbeloppet överstiger det högsta belopp som anges i avtalet.

4. Den 25 augusti 2005 begärde klaganden en ändring av budgeten i enlighet med artikel II.13. Enligt klaganden var denna ändring nödvändig på grund av den oväntade framgången med den ovannämnda utställningen, som visades på 50 platser i stället för på de fem som ursprungligen planerades.

5. Den 26 september 2005 upprepade klaganden sin begäran om en budgetändring. Den informerade också kommissionen om att vissa justeringar av utgifterna inom ramen för den pågående utställningsturnén skulle behöva göras i ett senare skede. Den förväntade sig att projektet skulle kunna slutföras framgångsrikt på grundval av ändringar av budgetposterna i enlighet med artikel I.3.4 i de särskilda villkoren [2] . I sitt svar av den 24 oktober 2005 godkände A., biträdande chef för enhet B.3 vid kommissionens generaldirektorat för utvidgning (GD Utvidgning), som var den operativa uppdragsförvaltaren med ansvar för avtalet, ändringarna i den budgetplan som lämnats in av klaganden. Kommissionen noterade att dessa ändringar inte påverkade det totala kostnadsbelopp som förutses i avtalet och listade ändringarna för varje budgetpost.

6. Den 10 juli 2006 lämnade klaganden in en begäran om betalning av det belopp som den ansåg fortfarande var skyldig klaganden, det vill säga 62 556,00 EUR [3]. Den 12 december 2006 informerade B., en tjänsteman vid enheten för finansiellt genomförande E.3 vid GD Utvidgning, klaganden om att det skulle betalas 52 035,24 EUR. B. föreslog att klaganden skulle kunna vända sig till en annan tjänsteman, C., finansinitierande ombud, om den hade några frågor. Utbetalningen av det godkända beloppet, det vill säga 52 035,24 EUR, gjordes den 15 december 2006.

7. I en skrivelse av den 18 januari 2007 hävdade klaganden att kommissionen hade godkänt en ändrad budget, men grundade sina beräkningar på den ursprungliga budgeten. Kommissionen uppmanade därför kommissionen att se över sin ståndpunkt och att betala resterande 10 520,76 EUR. Klaganden frågade också kommissionen hur man begär ränta på grund av försenad betalning.

8. Den 6 februari 2007 svarade D., chef för enhet E.3 vid GD Utvidgning, att godta klagandens begäran om ränta, om än endast i förhållande till det belopp som kommissionen hade godtagit (52 035,24 EUR). När det gäller klagandens begäran om omprövning av det ytterligare påståendet förklarade D. att det i artikel I.3.4 i de särskilda villkoren föreskrivs en möjlighet att omfördela utgifter mellan budgetposter på upp till 10 % av det ursprungliga beloppet per budgetpost. D. betonade att en omfördelning på mer än 10 % per budgetrubrik var möjlig först efter det att en formell ändring hade överenskommits mellan de avtalsslutande parterna. I det aktuella fallet hade D inte enats om något sådant ändringsförslag. Kommissionen var därför tvungen att avvisa alla ändringar som översteg tröskelvärdet på 10 %. D. tillade att den klagande bör kontakta B. om den hade några frågor eller kommentarer.

9. Den 18 februari 2007 uppmärksammade klaganden D på att den ansökte om ändring och att A den 24 oktober 2005 godkände den.

10. Den 29 mars 2007 underrättade B. klaganden om att kommissionen hade beslutat att

betala företaget ytterligare 4 495,26 EUR. Han uppgav att kommissionen ansåg att den inte var skyldig att betala hela det begärda beloppet på grund av att "förinformation saknas om budgetöverskottet (se artikel I.3.4)". B ansåg vidare att klaganden inte hade rätt till någon ränta på grund av försenad betalning, eftersom det 85 dagar långa betalningsuppskovet berodde på att klaganden bytte kontonummer utan att informera kommissionen. Klaganden uppmanades att vända sig till C. om den hade några frågor eller synpunkter.

11. Den 23 april 2007 påpekade klaganden att den, såvitt den kände till, begärde en ändring av avtalet även återopade artikel I.3.4 i de särskilda villkoren. Den 14 maj 2007 svarade B. att det inte fanns några bevis för att klaganden, efter överenskommelsen om den nya budgeten, informerade kommissionen om att det skulle uppstå ett överskott på en budgetpost innan en sådan ändring gjordes. Tjänstemannen uppgav också att finansenheten inte kunde göra något mer för den klagande. Han rekommenderade dock att den skulle diskutera frågan med den operativa enheten för att se om den skulle godta överskottet som stödberättigande utgifter. B. uppmanade klaganden att vända sig till F. i detta avseende.

12. Den klagande ringde F den 23 maj 2007 och uppmanades att vända sig till E. E. senare informerade klaganden om att hon hade lämnat enheten och föreslog att klaganden skulle vända sig till G. Men i ett telefonsamtal med klaganden den 29 maj 2007 uppgav G., chef för kommunikationsenheten vid GD Utvidgning, att hon inte kunde ta upp ärendet. Hon återförvisade således klaganden till B. i finansenheten. I ett e-postmeddelande av den 7 juni 2007 upprepade dock B. att det inte fanns något mer som finansenheten kunde göra för klaganden och att den skulle vända sig till chefen för den operativa enheten, G. Han förklarade att om denna enhet skriftligen gick med på att betrakta överskottet som stödberättigande kostnader, kan finansenheten ha skäl att ompröva sin ståndpunkt.

13. I detta e-postmeddelande av den 7 juni 2007 förklarade B också kommissionens tillvägagångssätt i denna fråga. Den tolkade inledningsvis klagandens skrivelse med en begäran om ändring av budgeten som den information som behövs för att omfördela belopp som inte överstiger 10 % per budgetpost mellan olika budgetposter enligt artikel I.3.4 i de särskilda villkoren. Kommissionen godtog därför endast ändringar på upp till 10 procent för varje budgetpost, eftersom den ansåg att det inte hade skett någon formell ändring av budgeten i enlighet med artikel II.13 i de allmänna villkoren. När klaganden emellertid invände mot denna tolkning och uppmärksammade kommissionen på A:s skrivelse, konstaterades det att A. också hade godtagit ändringar som översteg 10 procent per budgetrubrik. B. noterade att kommissionen därför beslutade att behandla denna skrivelse som "en giltig avtalsändring" och ansåg att budgeten enligt den skrivelsen hade blivit den "nya budgeten".

14. B betonade dock att de utgifter som slutligen deklarerades av klaganden skilde sig från denna "nya budget". Enligt artikel I.3.4 i de särskilda villkoren var skillnader på upp till 10 % per budgetpost endast tillåtna om kommissionen informerades i förväg. Med tanke på att kommissionen inte hade några bevis för att klaganden hade informerat den i förväg, kunde den dock endast godta utgifter upp till de belopp som anges i den nya budgeten. Tjänstemannen förklarade vidare att det inte räckte för en stödmottagare att bara nämna att den skulle behöva göra överföringar mellan budgetposterna. I stället var det nödvändigt att ange tydliga siffror för

de berörda överföringarna och budgetrubrikerna.

15. Den 20 juni 2007 uppgav G., som hade kontaktats av klaganden, i ett internt e-postmeddelande till B. och andra att hon inte hade tid att behandla denna fråga och bad därför finansenheten att yttra sig. G. förklarade att om B ansåg att detta var ett *ganska klassiskt fall* och att begäran om ytterligare betalning kunde tillgodoses ”utan att löpa en stor risk”, då borde de invänta återkomsten av E., som var på semester vid den tidpunkten, innan ett beslut fattas. Om B å andra sidan skulle avråda från att göra denna betalning, bör klaganden informeras omgående och ärendet bör avslutas. G:s e-postmeddelande av den 20 juni 2007 skickades också till klaganden, förmodligen av misstag.

16. Den 10 september 2007 förklarade ytterligare en tjänsteman, H., för klaganden att kommissionen inte kunde betala mer än vad som förutsågs i den (nya) budgeten. Enligt den ursprungliga finansieringsplanen uppgick budgetpost A6 till 163 470 EUR. Enligt den nya budgeten uppgick den till 171 906,40 EUR. I klagandens slutliga begäran om utbetalning uppgick denna rubrik emellertid till 180 254,04 EUR [4], vilket var mer än vad man hade kommit överens om.

17. Enligt H. tillämpade klaganden 10 %-regeln i artikel I.3.4 vid den tidpunkt då den begärde en ändring av budgeten. Kommissionen hade godtagit dessa ändringar och gjort sin betalning i enlighet med detta. Kommissionen kunde dock inte godta några ytterligare påståenden, eftersom detta skulle innebära en retroaktiv ändring som inte var möjlig. H. betonade att klaganden inte kunde åberopa artikel I.3.4 två gånger. När det gäller frågan om dröjsmålsränta uppgav H att detta endast skulle betalas i förhållande till de belopp som faktiskt hade betalats och påminde klaganden om att den hade två månader på sig att lämna in en begäran i detta avseende. Han uppmanade klaganden att vända sig till sin enhetschef (D.) om den inte var nöjd med detta svar.

18. Den 17 september 2007 uppgav klaganden att den inte förstod varför kommissionen inte gjorde någon åtskillnad mellan den formella ändringen av budgeten och åberopandet av artikel I.3.4, utan ansåg i stället att den, det vill säga klaganden, hade åberopat den sistnämnda bestämmelsen två gånger. I ett e-postmeddelande av den 1 oktober 2007 som skickades av D. uppgav kommissionen att dess ståndpunkt, såsom den uttrycktes i tidigare korrespondens, förblev oförändrad.

Föremålet för utredningen

19. Mot denna bakgrund vände sig klaganden till ombudsmannen och framförde följande påståenden:

1) I motsats till avtalet sänkte kommissionen slutbetalningen för projektet med 6 396,19 EUR. I synnerhet underlät sökanden att motivera sitt beslut att inte godta klagandens åberopande av artikel I.3.4 i de särskilda villkoren, som den tidigare hade godtagit skriftligen.

2) Kommissionen underlät att på ett korrekt sätt kommunicera med klaganden genom att upprepade gånger ange olika kontaktpersoner som lämnat motstridiga uppgifter.

20. Klaganden hävdade att kommissionen borde betala det utestående beloppet på 6 396,19 EUR jämte ränta.

Utredningen

21. Klagomålet ingavs den 19 december 2008. Den 22 december 2008 inledde ombudsmannen en undersökning och bad kommissionen att yttra sig om den.

22. Kommissionen avgav sitt yttrande den 4 maj 2009. Den 12 maj 2009 översändes kommissionens yttrande till klaganden för synpunkter. Inga synpunkter inkom från klaganden.

23. Den 12 mars 2010 lade ombudsmannen fram ett förslag till en vänskaplig lösning. Kommissionen besvarade detta förslag den 23 juli 2010. Kommissionens svar översändes till klaganden för synpunkter, som den inkom med den 5 augusti 2010.

Ombudsmannens analys och slutsatser

A. Påstådd felaktig minskning av slutbetalningen, påstådd bristande motivering och därmed sammanhängande krav

Argument som läggs fram för ombudsmannen

24. Klaganden hävdade att när den insåg att vissa delar av projektet skulle kräva mer pengar än vad som ursprungligen planerats, lämnade den in en motiverad ansökan om ändring av avtalet till den behöriga kommissionstjänstemannen. Kommissionen gjorde detta inom de relevanta tidsfristerna och kommissionen godtog dessa ändringar skriftligen före projektets slut. Klaganden hävdade att detta godkännande innebar att en ny budget trädde i kraft.

25. När den lämnade in sin ansökan om slutbetalning hade ytterligare ändringar gjorts i den nya budgeten. Enligt kommissionen låg dessa ändringar under det tröskelvärde på 10 % som tillåts enligt artikel I.3.4 i de särskilda villkoren. Klaganden betonade att den hade meddelat dessa ändringar och sin önskan att åberopa artikel I.3.4 i de särskilda villkoren den 26 september 2005, det vill säga i god tid för tillämpningen av denna bestämmelse.

26. Klaganden uppmärksammade det faktum att kommissionen inledningsvis uppgav att den tillämpade artikel I.3.4 i de särskilda villkoren vid bedömningen av klagandens begäran om betalning. När kommissionen slutligen godtog att en ny budget hade godkänts 2005 tog den avstånd från denna analys och drog i stället slutsatsen att klaganden inte kunde åberopa artikel

I.3.4 i de särskilda villkoren. Med hänvisning till kommissionens skrivelse av den 10 september 2007 förklarade klaganden att den inte förstod varför kommissionen valde att inte separera de två budgetändringar som gjordes, utan tolkade de två ändringarna som båda baserade på artikel I.3.4 i de särskilda villkoren.

27. I sitt yttrande hävdade kommissionen att klaganden i sitt e-postmeddelande av den 26 september 2005 endast informerade klaganden om sin avsikt att omfördela vissa belopp mellan underrubriker utan att ändra de totala planerade utgifterna. Denna avsikt godtogs i princip av kommissionen i en skrivelse av den 24 oktober 2005. Detta förslag till ändring följdes dock aldrig av en formell begäran om ändring. Kommissionen har därför aldrig formellt ändrat avtalet.

28. Vid granskningen av den begäran om slutbetalning som klaganden lämnade in den 10 juli 2006 var det den ursprungliga budgeten som låg till grund för dess beräkningar. Kommissionen hävdade dock att den hade godtagit överföringar mellan olika budgetposter på upp till 10 % per rubrik, utan att insistera på kravet på förhandsmeddelande för sådana överföringar i enlighet med artikel I.3.4 i de särskilda villkoren.

29. Kommissionen tillade att när klaganden uppmärksammade den "nya budgeten" *beslutade den "ex gratia att tillämpa den föreslagna nya budgeten"* och hade därför analyserat situationen på nytt. Inom ramen för denna nya analys tillämpade den emellertid även regeln i artikel I.3.4 i de särskilda villkoren, nämligen att klaganden i förväg måste underrätta kommissionen om eventuella överföringar mellan budgetposter som gjorts i enlighet med denna bestämmelse. Kommissionen hävdade att klaganden mellan den 24 oktober 2005 och den 10 juli 2006 (när klaganden skickade in begäran om slutbetalning) inte informerade den om sådana överföringar. Klaganden hade därför inte rätt att åberopa artikel I.3.4 i de särskilda villkoren för att motivera dessa ändringar. Kommissionen tillämpade därför siffrorna i den "nya" budgeten utan att tillåta några ytterligare ändringar och betalade därför ut ytterligare 4 495,26 EUR till klaganden.

30. Kommissionen hävdade att den behandlade skrivelsen av den 24 oktober 2005 som en ändring av avtalet och att den därför hade "*utnyttjat så stor flexibilitet som det var juridiskt godtagbart*". Enligt kommissionen fanns det "*inget ytterligare handlingsutrymme*".

31. När det gäller klagandens begäran om dröjsmålsränta medgav kommissionen inledningsvis klagandens påstående, om än endast i förhållande till det belopp som den ansåg vara skyldig klaganden, det vill säga 52 035,24 EUR. Det visade sig dock att klaganden hade stängt det bankkonto som nämns i avtalet, men inte informerat kommissionen om detta förrän den 14 september 2006 [5]. Betalningen avbröts därför. Det framgick således att klaganden inte hade rätt till ränta på grund av försenad betalning.

32. Kommissionen tillade dock att den hade granskat denna punkt på nytt när den utarbetade sitt yttrande om detta klagomål och drog slutsatsen att klaganden hade rätt till dröjsmålsränta. Den mottog ansökan om slutbetalning den 14 juli 2006 och gjorde slutbetalningen till klaganden den 15 december 2006, vilket tog totalt 154 dagar. De maximala perioderna för granskning och betalning var 45 dagar per kategori, och betalningen avbröts i 40 dagar på grund av ändringen av klagandens kontonummer. Dröjsmålsränta skulle därför förfalla till betalning i 24 dagar.

Kommissionen uppgav att den hade gjort en motsvarande utbetalning.

Ombudsmannens preliminära bedömning som ledde fram till ett vänskapligt lösningsförslag

Inledande anmärkningar

33. Förevarande mål rörde en tvist om betalningsskyldigheter till följd av ett avtal.

34. Ombudsmannen anser att omfattningen av den översyn som han kan utföra i ärenden som rör tolkningen av avtalsförpliktelser som ingåtts av en institution nödvändigtvis är begränsad. Ombudsmannen anser särskilt att han inte bör försöka avgöra om någon av parterna har brutit mot avtalet. Denna fråga skulle endast kunna behandlas effektivt av en behörig domstol, som skulle ha möjlighet att pröva parternas argument avseende relevant nationell rätt och att bedöma motstridiga bevis i eventuella omtvistade sakfrågor.

35. Ombudsmannen anser därför att det i mål som rör avtalstvister är motiverat att begränsa hans undersökningar till att undersöka om institutionen har gett honom en sammanhängande och rimlig hänsyn till den rättsliga grunden för sina handlingar och varför den anser att dess uppfattning om avtalsläget är berättigad. Om så är fallet kommer ombudsmannen att dra slutsatsen att hans undersökning inte har avslöjat ett fall av administrativa missförhållanden. Denna slutsats påverkar inte parternas rätt att få sin avtalstvist prövad och auktoritativt avgjord av en behörig domstol.

När det gäller slutbetalningen enligt avtalet

36. I sitt yttrande angav kommissionen att den till en början ersatte klaganden på grundval av den ursprungliga budgeten (eftersom den inte hade några uppgifter om någon ändring av avtalet), men möjliggjorde omfördelningar mellan budgetposter på upp till 10 %. Vid närmare granskning visade det sig dock att denna beskrivning inte var helt korrekt. Detta framgår av tabell 1 nedan, där följande anges: i) de belopp som anges i avtalet (den gamla budgeten). II) de reviderade siffror som A godtog i sin skrivelse av den 24 oktober 2005 (den "nya budgeten"), III) De kostnader som klaganden deklarerade den 10 juli 2006 (de faktiska kostnaderna). och iv) de sifferuppgifter på vilka kommissionen grundade sina beräkningar på de belopp som skulle betalas i skrivelsen av den 12 december 2006 (nedan kallad den första beräkningen).

Tabell 1: Den första beräkningen [6]

Budgetrubrik

Gammal budget

Ny budget

Faktiska kostnader

1 st beräkning

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

9

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

delsumma

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

delsumma

291 183.06

10

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

förfinansiering

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Totalt

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Ovanstående siffror visar att kommissionen godtog de faktiska kostnader som klaganden begärde för budgetrubrikerna A1 och A3, som inte översteg motsvarande belopp i vare sig den gamla eller den nya budgeten. Klaganden begärde inga kostnader för budgetposterna A4 och A5. Dessa budgetposter behövde därför inte beaktas i undersökningen. Budgetrubrik A7 är de så kallade indirekta kostnaderna. Enligt artikel I.3.2 i de allmänna villkoren begränsades kommissionens bidrag till 7 % av de totala stödberättigande kostnaderna under budgetposterna A1-A6. Det faktum att kommissionen inte godtog hela de kostnadsbelopp som klaganden begärde för dessa budgetposter förklarade varför det belopp som den beräknade under budgetpost A7 skiljde sig från det belopp som klaganden hade föreslagit. Med tanke på att de

kostnader som klaganden kunde begära från kommissionen under denna budgetpost var ett direkt resultat av de kostnader som godtagits under budgetposterna A1 till A6, kunde frågan om budgetpost A7 först avsättas.

38. När det gäller budgetpost A2 godtog kommissionen faktiskt kostnader på 10 % mer än vad som förutsågs i den gamla budgeten. Kommissionen använde dock inte samma tillvägagångssätt när det gäller budgetrubrik A6. Om kommissionen hade beräknat beloppet för denna budgetpost på samma sätt som för budgetpost A2 skulle den ha varit tvungen att godta kostnader på 179 817,00 EUR. Det belopp som kommissionen faktiskt godtog under denna budgetpost (171 906,41 EUR) motsvarade i stället det belopp som anges i den nya budgeten.

39. På grundval av beräkningen i skrivelsen av den 12 december 2006 godtog kommissionen totalt 276 496,88 EUR som stödberättigande kostnader. Eftersom dess bidrag till dessa kostnader fastställdes till 71,61 % i avtalet, ansåg kommissionen att klaganden hade rätt till totalt 197 999,42 EUR. Genom att dra av de 145 964,18 EUR som redan betalats ut som förfinansiering beräknade kommissionen därför att det utestående beloppet uppgick till 52 035,24 EUR.

40. Ombudsmannen noterade att kommissionen, efter klagandens invändningar, beslutade att se över sitt tillvägagångssätt. Den 29 mars 2007 beslutade kommissionen, ”*ex gratia*”, att godta den nya budget som den klagande enades om och A. I tabell 2 visas resultatet av denna beräkning. Av bekvämlighetsskäl omfattar den också de siffror som redan anges i tabell 1.

Tabell 2: Den andra beräkningen [7]

Budgetrubrik

Gammal budget

Ny budget

Faktiska kostnader

1 st beräkning

Andra beräkningen

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

13

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

171 906.41

delsumma

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

18 499.25

delsumma

14

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

förfinansiering

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Totalt

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

15

Redan utbetald

52 035.24

Kvar att betala

4 495.26

41. Som nämnts ovan var ombudsmannen tvungen att undersöka om kommissionen hade gett honom en rimlig och sammanhängande redogörelse för den rättsliga grunden för dess åtgärder och varför den ansåg att dess uppfattning om avtalsläget var berättigad.

42. Av de skäl som anges nedan ansåg ombudsmannen att kommissionen inte uppfyllde denna standard i förevarande fall.

43. Som redan nämnts hävdade kommissionen att när A godtog de siffror som klaganden lade fram den 25 augusti och den 26 september 2005 grundade sig de ändringar som gjordes på grundval av artikel I.3.4 i de särskilda villkoren. Detta skulle dock ha inneburit att de relevanta ändringarna inte översteg 10 % per budgetrubrik. Även om detta villkor var uppfyllt för budgetposterna A1 och A6 var detta uppenbarligen inte fallet för budgetposterna A2 (som ökade från 11 316,00 EUR till 19 062,00 EUR) och A3 (som minskade från 23 210,00 EUR till 8 850,00 EUR). Dessa ändringar kunde därför endast ha grundats på artikel II.13 i de allmänna villkoren. Det bör också noteras att den nya budgeten ledde till en ökning av det högsta totala belopp för stödberättigande kostnader som anges i avtalet (från 291 183,06 EUR till 291 184,80 EUR). Även om denna ökning var mycket liten verkade det uppenbart att den endast kunde grundas på artikel II.13 i de allmänna villkoren.

44. Av detta följer att de ändringar som ledde till den nya budgeten inte enbart grundade sig på artikel I.3.4 i de särskilda villkoren, utan på både artikel I.3.4 och artikel II.13. Klaganden hänvisade till båda dessa bestämmelser i sina e-postmeddelanden av den 25 augusti och den 26 september 2005.

45. Ombudsmannen konstaterade att detta ärende inte gjorde det nödvändigt för honom att undersöka om de formella kraven i artikel II.13 i de allmänna villkoren vid detta tillfälle hade iakttagits. Det framstod som sant att ingen formell ändring utarbetades när den nya budgeten antogs. Ombudsmannen noterade dock att den tjänsteman vid kommissionen som behandlade ärendet vid den tidpunkten inte såg några problem med att godkänna den nya budgeten.

46. Vid den första beräkningen av det slutliga belopp som skulle betalas till klaganden bortsåg kommissionen emellertid från de siffror som anges i den nya budgeten, med undantag för det belopp som planerats för budgetpost A6. Det faktum att denna siffra förekom i kommissionens beräkning visade att de siffror som angavs i den nya budgeten måste ha varit kända för kommissionen vid den tidpunkten. Ombudsmannen ansåg därför att det var uppenbart att kommissionens tillvägagångssätt vid den första beräkningen inte överensstämde med den

metod som den antog när den godkände den nya budgeten. I detta skede av förfarandet ställdes klaganden dessutom inför motstridiga uppfattningar om den rättsliga grunden för den nya budget som lagts fram av de olika kommissionstjänstemän som den kontaktade.

47. Ombudsmannen noterade att kommissionen vid beräkningen av det slutliga belopp som klaganden skulle betala för andra gången försökte rätta till de fel eller fel som den tidigare hade gjort. Vid detta tillfälle godtog kommissionen verkligen alla belopp som den redan hade godtagit när den godkände den nya budgeten som relevant.

48. Vid den andra beräkningen ansåg kommissionen emellertid att artikel I.3.4 i de särskilda villkoren endast kunde tillämpas om klaganden i förväg hade underrättat kommissionen om eventuella överföringar mellan budgetposter som gjorts i enlighet med denna bestämmelse. Kommissionen hävdade att så inte hade varit fallet och att denna bestämmelse därför inte kunde tillämpas.

49. Ombudsmannen ansåg att kommissionens insisterande på det formella kravet på förhandsanmälan i artikel I.3.4 i de särskilda villkoren inte kunde kritiseras i sig. I sitt yttrande angav kommissionen emellertid också att den, när den först beräknade det slutliga belopp som skulle betalas till klaganden, godtog överföringar mellan olika budgetposter på upp till 10 % per rubrik, utan att insistera på kravet på förhandsmeddelande för sådana överföringar enligt artikel I.3.4 i de särskilda villkoren. Ombudsmannen förstod inte hur ett krav som kommissionen, vilket bekräftades i sitt yttrande, kände sig kunna bortse från när den först beräknade det relevanta beloppet plötsligt kunde bli av avgörande betydelse när den beräknade detta belopp en andra gång. Som nämnts ovan skulle kommissionen, om den hade tillämpat det tillvägagångssätt som den påstod sig ha tillämpat vid den första beräkningen på alla budgetposter, ha godtagit kostnader för budgetpost A6 på upp till 179 817,00 EUR (i stället för de 171 906,41 EUR som den godtog).

50. För fullständighetens skull ansåg ombudsmannen att det var lämpligt att ta upp ytterligare ett argument som nämndes av en av de tjänstemän som klaganden kontaktade. Även om detta argument inte användes av kommissionen i dess yttrande, ansåg ombudsmannen att den förvirring som orsakats av kommissionens hantering skulle lindras om mer klarhet i denna fråga skulle skingras. Han erinrade om att H i sitt e-postmeddelande av den 10 september 2007 betonade att klaganden inte kunde åberopa artikel I.3.4 två gånger. Denna fråga behandlas inte uttryckligen i denna bestämmelse. Om artikel I.3.4 tillåter omfördelningar på upp till 10 % per budgetpost förefaller det dock logiskt att anta att antalet omfördelningar är irrelevant, så länge det totala belopp som omfördelas inte överstiger 10 % av det belopp som ursprungligen fastställdes per budgetpost.

51. Mot bakgrund av ovanstående kunde ombudsmannen inte annat än dra slutsatsen att kommissionen inte lämnade en sammanhängande och rimlig redogörelse för hur den hanterade klagandens begäran om betalning.

52. Ombudsmannen beklagade att ovanstående slutsats förstärktes av det sätt på vilket kommissionen behandlade klagandens intresseanspråk. Även om det slutliga resultat som

kommissionen uppnått i detta avseende till största delen (om än inte helt) var rimligt (se nedan punkt 57), innebar det faktum att kommissionen två gånger ändrade sin uppfattning om huruvida ett sådant intresse skulle vara motiverat att dess tillvägagångssätt knappast kunde kallas konsekvent.

53. Mot bakgrund av ovanstående konstaterade ombudsmannen preliminärt att det sätt på vilket kommissionen beräknade den betalning som klaganden skulle betala i förevarande fall kunde utgöra administrativa missförhållanden. I enlighet med artikel 3.5 i Europeiska ombudsmannens stadga lade han därför fram ett vänligt förslag till lösning där han uppmanades att ompröva klagandens begäran om betalning.

54. Ombudsmannen ansåg det lämpligt att lägga till att detta förslag var inriktat på klagandens påstående avseende budgetpost A6. Som nämnts ovan (se punkt 38) ansåg ombudsmannen att om kommissionen hade godtagit ändringar på upp till 10 % per budgetpost i förhållande till rubrik A6 på samma sätt som i förhållande till övriga budgetposter, kunde den ha godtagit kostnader för denna budgetpost på upp till 179 817,00 EUR (i stället för de 171 906,41 EUR som den godtog). Alla ändringar av denna budgetpost skulle naturligtvis också ha haft en liten inverkan på budgetpost A7.

55. Det bör understrykas att eventuella omfördelningar enligt artikel I.3.4 i de särskilda villkoren inte kan leda till att det högsta totala kostnadsbelopp som kommissionen godtagit som stödberättigande i den nya budgeten ökar. Ombudsmannen noterade att det kostnadsbelopp som klaganden deklarerade verkade överskrida detta tröskelvärde något och att kommissionen uppenbarligen skulle ha rätt att bortse från sådana överskjutande kostnader.

56. Ombudsmannen samlade på grundval av den information som lämnats till honom om att den klagande genomförde projektet framgångsrikt. Faktum är att den oväntade framgången för utställningen som ingick i projektet verkade ha varit den främsta orsaken till klagandens omfördelning mellan budgetrubrikerna. Ombudsmannen ansåg att projektets framgång på ett värdefullt sätt skulle kunna beaktas av kommissionen när den beslutar om hur han ska hantera sitt förslag till en vänskaplig lösning.

När det gäller dröjsmålsränta

57. Ombudsmannen noterade att 154 dagar förflutit mellan den 14 juli 2006, då kommissionen mottog klagandens begäran om utbetalning, och den 15 december 2006, då kommissionen gjorde en betalning på 52 035,24 EUR. Kommissionen uppgav att den hade 45 dagar på sig att granska begäran om utbetalning och 45 dagar på sig att göra betalningen. Dessa 90 dagar bör därför inte beaktas. Detta föreföll vara förenligt med bestämmelserna i avtalet.

58. Kommissionen hävdade vidare att en försening på 40 dagar berodde på att klaganden ändrade kontonummer. Den underströk att även denna period bör bortses från. Till följd av detta förekom en faktisk försening på 24 dagar, för vilken ränta skulle betalas och som den hade betalat i vederbörlig ordning.

59. Av de handlingar som lämnats till ombudsmannen framgick det att klaganden faktiskt bytte bankkonton utan att informera kommissionen. Kommissionen kunde inte klandras för eventuella förseningar i betalningen som berodde på problem som orsakats av klaganden. Det fanns inga tydliga bevis för att den försening som klaganden orsakade i själva verket uppgick till 40 dagar. Klaganden hade dock inte ifrågasatt kommissionens förklaringar om denna aspekt av ärendet. Ombudsmannen ansåg därför att hans granskning borde grunda sig på den obestridda information som kommissionen lämnat. På grundval av denna information uppgick dröjsmålet för vilken ränta skulle betalas till 24 dagar.

60. Ombudsmannen drog därför slutsatsen att det inte förelåg något administrativt missförhållande i samband med kommissionens beräkning av dröjsmålsränta på 52 035,24 EUR.

61. Situationen var emellertid annorlunda när det gäller den tilläggsbetalning på 4 495,26 EUR som gjordes den 29 mars 2007. Som framgår ovan gjorde kommissionen denna betalning i syfte att korrigera felet eller felen vid beräkningen av det belopp som klaganden skulle betala. Ombudsmannen delade därför inte kommissionens uppfattning att tilläggsbetalningen utgjorde en *ex gratia* -betalning. Om kommissionen, som den borde ha gjort, hade respekterat den nya budgeten när den först beräknade det belopp som skulle betalas till den klagande, borde den klagande ha mottagit den ytterligare betalningen samtidigt som betalningen på 52 035,24 EUR gjordes. Dröjsmålsränta skulle således också ha förfallit till betalning på 4 495,26 EUR. När det gäller denna ytterligare betalning skulle ytterligare ränta ha uppburits mellan den 15 december 2006 och den 29 mars 2007.

62. Ombudsmannen noterade dock att det resulterande räntebeloppet skulle vara relativt litet. Han ansåg att denna aspekt av ärendet inte längre skulle behöva fullföljas om kommissionen godtog hans förslag till en vänskaplig lösning.

De argument som lagts fram för ombudsmannen efter hans vänliga lösningsförslag

63. I sitt svar på det vänskapliga lösningsförslaget informerade kommissionen ombudsmannen om att den godtog hans förslag. Kommissionen hade därför beslutat att godta de kostnader som klaganden begärde i sin slutrapport av den 14 juli 2006, upp till det högsta belopp som anges i bidragsavtalet, dvs. ett belopp på 6 025,59 EUR. Kommissionen godtog vidare att den andra betalningen (som gjordes den 29 mars 2007) och den tredje (som den gjorde som svar på ombudsmannens förslag om en vänskaplig lösning) skulle betalas samtidigt som den första betalningen, och att dröjsmålsränta därför skulle förfalla till betalning, vilket klaganden begärde.

64. Klaganden informerade ombudsmannen om att den hade mottagit två betalningar på 6 025,59 EUR respektive 1 568,47 EUR och tackade ombudsmannen för hans hjälp i detta ärende.

Ombudsmannens bedömning efter hans vänliga lösningsförslag

65. Mot bakgrund av parternas synpunkter drar ombudsmannen slutsatsen att en vänskaplig lösning har uppnåtts. Ombudsmannen välkomnar kommissionens beredvillighet att genomföra en grundlig översyn av frågan och att den godtar hans vänliga lösningsförslag.

B. Åsidosättande av bristande överensstämmelse med klaganden på ett korrekt och konsekvent sätt

Argument som läggs fram för ombudsmannen

66. Klaganden hävdade att den under de fem månader som den kommunicerade med kommissionen för att lösa oenigheten om det slutliga belopp som skulle betalas riktades till sju olika kontaktpersoner i olika enheter. Några av de berörda tjänstemännen kände inte till frågan, och vissa gav information eller råd som motsäger tidigare uttalanden.

67. I sitt yttrande erinrade kommissionen om att GD Utvidgning var den avdelning som ansvarade för att hantera frågor som rör avtalet. Kommissionen hävdade att den information som lämnats till klaganden återspeglade kommissionens ståndpunkt vid den relevanta tidpunkten och att den inte hade något att göra med den enskilde tjänsteman som lämnade dessa uppgifter.

Ombudsmannens bedömning

68. Ombudsmannen ansåg att det är uppenbart att en administration bör ge medborgarna tydliga och konsekventa råd.

69. I förevarande fall var detta helt uppenbart inte fallet. Med tanke på att bristen på konsekvens i kommissionens ståndpunkt har diskuterats ovan finns det inget behov av att gå in på ytterligare detaljer i denna fråga.

70. Ombudsmannen anser dock att denna aspekt av ärendet är av underordnad betydelse för klaganden. Med tanke på att kommissionen har godtagit hans förslag till en vänskaplig lösning anser han att denna aspekt av ärendet inte längre behöver fullföljas.

C. Slutsatser

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande slutsats:

En vänskaplig lösning har uppnåtts i detta fall.

Den klagande och kommissionen kommer att informeras om detta beslut.

P. Nikiforos Diamandouros

Utfärdat i Strasbourg den 22 november 2010

[1] Enligt artikel I.3.2 i de särskilda villkor som är fogade till avtalet. 71,61 % av 291,183.06 är 208 516.19.

[2] I originaltyska: "Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können."

[3] Kommissionen hade redan gjort vissa utbetalningar för att förfinansiera projektet innan det avslutades.

[4] Denna siffra baserades på beräkningar som gjorts av H., som tycks ha gjort ett typografiskt fel. Det belopp som klaganden begärde var i själva verket 182 654,04 EUR.

[5] I kommissionens yttrande hänvisas felaktigt till denna skrivelse, eftersom den skickades den 14 september 2007.

[6] Belopp i euro.

[7] Belopp i euro.